

490

Besluit van 7 juni 1994 tot intrekking van enige tegemoetkomingen, wijziging van het vakantieverlof van dienstplichtigen en houdende een ontberingstoelage alsmede een uitbreiding van de tegemoetkoming in reiskosten

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 9 februari 1994, nr. PAV 6070/94003290;

Gelet op artikel 12 van de Militaire Ambtenarenwet 1931 en artikel 2 van de Wet rechtstoestand dienstplichtigen;

De Raad van State gehoord (advies van 11 mei 1994, nr. W07.94.0080);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Defensie van 27 mei 1994, nr. PAV 6070/94013924;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In artikel 19, derde lid, onder a, van het Verplaatsingskostenbesluit militairen¹ wordt het zinsdeel «eenmaal per plaatsingsperiode van een week» vervangen door: vijf maal per plaatsingsperiode van vier weken.

ARTIKEL II

De Bezoldigingsregeling militairen zeemacht 1947² wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 65 vervalt het zinsdeel «bij Koninklijk besluit of».

B

De artikelen 70a en 70d vervallen.

ARTIKEL III

Het Besluit havenvergoeding militairen zeemacht wordt ingetrokken.

ARTIKEL IV

De Regeling inkomsten militairen land- en luchtmacht 1969³ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 63 wordt het volgende nieuwe onderdeel I opgenomen:

I. een ontberingstoelage, indien de omstandigheden zulks noodzakelijk maken.

B

In artikel 63 vervallen de onderdelen f en i en worden de onderdelen h, j, k en l respectievelijk geletterd f, g, h en i.

ARTIKEL V

Het Reglement rechtstoestand dienstplichtigen⁴ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 36 wordt vervangen door:

Artikel 36 Toepasselijkheid van voorschriften

1. Voor de dienstplichtigen der zeemacht zijn met betrekking tot het vakantieverlof van overeenkomstige toepassing de voorschriften die ter zake gelden voor de militairen der zeemacht, op wie de Militaire Ambtenarenwet 1931 van toepassing is, voor zover die voorschriften niet in strijd zijn met paragraaf 1 van dit hoofdstuk en met dien verstande dat voor de duur van de eerste oefening een maximum aantal vakantie-verlofdagen geldt van negentien werkdagen.

2. Van het maximum aantal vakantieverlofdagen, genoemd in het eerste lid, kan worden afgeweken indien bij de eenheid waar de dienstplichtige metterdaad dienst verricht het vakantieverlof collectief is toegekend.

3. Van de in het eerste lid genoemde maximum aanspraak heeft de dienstplichtige altijd vier vakantieverlofdagen ter vrije beschikking.

B

Na artikel 36 wordt een nieuw artikel toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

Artikel 36a

Voor dienstplichtigen der zeemacht, voor wie op basis van artikel 36 van dit besluit en artikel 72 van het Algemeen militair ambtenarenreglement afwijkende vakantieverlofbepalingen zijn vastgesteld waarop de artikelen 68 en 69 van het Algemeen militair ambtenarenreglement niet van toepassing zijn, is het bepaalde in artikel 43 van dit besluit van overeenkomstige toepassing.

C

Artikel 37 wordt vervangen door:

Artikel 37 Aanspraak op vakantieverlof

1. De dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht die als zodanig voor eerste oefening in werkelijke dienst is heeft voor de duur van die eerste oefening aanspraak op een vakantieverlof van negentien werkdagen.

2. De dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht die als zodanig niet voor eerste oefening in werkelijke dienst is heeft aanspraak op vakantieverlof overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 8 van het Algemeen militair ambtenarenreglement.

D

Artikel 38 vervalt.

E

Artikel 41 wordt vervangen door:

Artikel 41 Vakantieverlof op aanvraag

1. Vakantieverlof dat aan een dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht op zijn aanvraag wordt verleend, kan aaneengesloten of in gedeelten worden opgenomen.

2. Indien voor de dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht een periode of perioden is of zijn vastgesteld, gedurende welke hem vakantieverlof niet-op-aanvraag wordt verleend, wordt hem vakantieverlof op aanvraag zoveel mogelijk verleend voorafgaand aan of in aansluiting op die periode of perioden.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 43, tweede lid, wordt aan de dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht gedurende zijn verblijf in werkelijke dienst voor eerste oefening op zijn aanvraag zoveel mogelijk een vakantieverlof in een door hem gekozen periode verleend van ten minste twee aaneengesloten weken.

4. In een tijdvak als bedoeld in artikel 37 kan een dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht ten hoogste acht maal een halve dag vakantieverlof afzonderlijk opnemen.

F

Artikel 43 wordt vervangen door:

Artikel 43 Verlenen van vakantieverlof niet-op-aanvraag

1. Bij het verlenen van vakantieverlof niet-op-aanvraag wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de belangen van de dienstplichtige.

2. Van het aantal werkdagen vakantieverlof waarop een dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht ingevolge artikel 37 aanspraak heeft, worden, in overleg met het onderdeelsoverlegorgaan, ten hoogste vijftien dagen als vakantieverlof niet-op-aanvraag verleend.

3. Indien verlening van vakantieverlof niet-op-aanvraag aan een dienstplichtige van de landmacht of de luchtmacht leidt tot overschrijding van het in het tweede lid genoemde maximum, wordt het vakantieverlof niet-op-aanvraag niettemin verleend, indien naar het oordeel van het tot het verlof verlenen bevoegd gezag de belangen van de dienst dat vorderen. Deze overschrijding leidt niet tot een vermindering van de aanspraak op vier werkdagen vakantieverlof die ter vrije beschikking van de dienstplichtige staan.

4. Het in het tweede lid bedoelde vakantieverlof niet-op-aanvraag dient

zoveel mogelijk te zijn gelegen in de periode van de zomervakanties in het onderwijs.

G

Artikel 44 wordt vervangen door:

Artikel 44 Niet verleend vakantieverlof

De aanspraak op vakantieverlof dat niet is genoten op het tijdstip waarop de dienstplichtige de werkelijke dienst verlaat, vervalt, tenzij de dienstplichtige uiterlijk veertien dagen nadien weer in werkelijke dienst komt.

ARTIKEL VI

Voor dienstplichtigen die voor 1 januari 1994 voor eerste oefening in dienst zijn gekomen voor wie de duur van de eerste oefening 11 maanden of meer bedraagt, blijven de bepalingen van het Reglement rechtstoevend dienstplichtigen zoals die golden tot het moment van inwerking-treding van dit besluit van toepassing voor de duur van hun verblijf in werkelijke dienst voor eerste oefening.

ARTIKEL VII

Dit besluit treedt in werking:

– voor wat betreft artikel I, IV, onderdeel A, en VI met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1994;

– voor wat betreft artikel V met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt voor dienstplichtigen van de Koninklijke landmacht en de Koninklijke luchtmacht voor wie de duur van de eerste oefening is vastgesteld op 9 maanden, terug tot en met 1 januari 1994;

– voor wat betreft de artikelen II, III en IV, onderdeel B, met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 7 juni 1994

Beatrix

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

Uitgegeven de zevende juli 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

¹ Stb. 1991, 412

² Laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 april 1994, Stb. 265

³ Stb. 1968, 523, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 23 juli 1993, Stb. 462

⁴ Stb. 1982, 280, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 12 november 1993, Stb. 642

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

INLEIDING

In het kader van het op 2 november 1993 voor de sector defensie gesloten arbeidsvoorwaardenakkoord voor de periode 1 april 1993 tot 1 april 1995 is onder meer overeengekomen om een aantal toelagen en vergoedingen af te schaffen en om de daardoor optredende inkomens-effecten door te treffen maatregelen te verzachten. Bovendien is in het akkoord in verband met de verkorting van de duur van de eerste oefening afgesproken dat de aanspraak op vakantieverlof voor dienstplichtigen wordt gewijzigd.

Dit besluit betreft de uitwerking van de hiervoor aangegeven afspraken met het sectoroverleg defensie voor zover het gaat om wetgeving op het niveau van algemene maatregel van bestuur, te weten:

- aanpassing van het Verplaatsingskostenbesluit militairen aan de uitbreiding van de aanspraak op een vergoeding voor reizen tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling;
- intrekking van het Besluit havenvergoeding militairen zeemacht;
- vervallen van de basisbepaling voor de toelage gescheiden gezinsleven in de Bezoldigingsregeling zeemacht 1947 en in de Regeling inkomsten militairen land- en luchtmacht 1969;
- vervallen van de tegemoetkoming verblijfkosten voor deelnemen aan militaire oefeningen in de Bezoldigingsregeling militairen zeemacht 1947 en van de basisbepaling van bedoelde tegemoetkoming in de Regeling inkomsten militairen land- en luchtmacht 1969;
- opnemen van een basisbepaling voor een ontberingstoelage voor oefeningen in polair gebied onder feitelijk bezwarende arctische omstandigheden of in tropisch regenwoud onder feitelijk bezwarende tropische omstandigheden in de Regeling inkomsten militairen land- en luchtmacht 1969 en aanpassing van de overeenkomstige basisbepaling in de Bezoldigingsregeling militairen zeemacht 1947;
- aanpassing van het Reglement rechtstoestand dienstplichtigen aan de wijziging van het vakantieverlof van dienstplichtigen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikelen I, II, III en IV

Besloten is om de volgende vergoeding en tegemoetkomingen te laten vervallen:

- a. de havenvergoeding;
- b. de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens gescheiden gezinsleven;
- c. de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening;
- d. de tegemoetkoming vaardigheidsdiploma Nederlandse Sportfederatie.

De voornaamste reden voor het doen vervallen van deze vergoeding en tegemoetkomingen is dat zij niet meer van deze tijd worden geacht. Bij de tegemoetkoming vaardigheidsdiploma Nederlandse Sportfederatie (ministeriële regeling van 10 december 1971, nr. P134.784) gaat het om beëindiging van een stimuleringspremie waaraan geen behoefte meer bestaat. Voor wat betreft de onkostenvergoedingen in kwestie is niet duidelijk aan te geven in hoeverre te maken kosten noodzakelijk zijn en niet bestreden kunnen worden uit optredende besparingen in de besteding van het (gezins)inkomen. Afschaffing van de tegemoetkoming

in de verblijfkosten wegens gescheiden gezinsleven en in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening zal tevens leiden tot het wegnemen van niet goed meer te verklaren verschillen tussen militairen met en zonder levenspartner.

Voor groepen militairen die veelvuldig en langdurig in situaties verkeren waarbij nu nog aanspraak bestaat op een of meer van de genoemde onkostenvergoedingen resulteert de afschaffing niettemin in niet onaanzienlijke inkomenseffecten. Om dergelijke inkomenseffecten af te zwakken is met het sectoroverleg defensie overeengekomen een tweetal maatregelen te treffen.

In de eerste plaats betreft dit een uitbreiding in het Verplaatsingskostenbesluit militairen van de aanspraak op reiskostenvergoeding van vier maal in vijf maal per vier weken indien dagelijks reizen niet mogelijk is en de woning **en** de plaats van tewerkstelling in Nederland liggen. Deze uitbreiding betreft niet alleen militairen met levenspartner voor wie de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens gescheiden gezinsleven is vervallen, maar ook militairen zonder levenspartner die een eigen huishouding voeren. Handhaven voor laatstgenoemde groep van de aanspraak op reiskosten op vier maal per vier weken zou leiden tot een niet te verklaren en te rechtvaardigen verschil in behandeling en strijdig zijn met een beginsel van behoorlijk bestuur, te weten het gelijkheidsbeginsel.

In de tweede plaats gaat het om de omvorming van de ontberings-toelage voor het Korps mariniers voor arctische training en oefeningen (gebaseerd op artikel 65 van de Bezoldigingsregeling militairen zeemacht 1947) tot een ontberingstoelage voor militairen van alle krijgsmachtdelen voor oefeningen in polair gebied onder feitelijk bezwarende arctische omstandigheden of in tropisch regenwoud onder feitelijk bezwarende tropische omstandigheden. Militairen die aanspraak maken op deze toelage dienen in overwegende mate aan die feitelijk bezwarende omstandigheden te worden blootgesteld. De drempeltijd voor het activeren van de aanspraak op deze toelage wordt teruggebracht van dertig naar veertien dagen. De hoogte van de – belaste – toelage is vastgesteld op f 1000,- op maandbasis.

Artikel V, onderdeel A en C

In deze onderdelen ligt de kern van de genoemde afspraken inzake het vakantieverlof voor dienstplichtigen gedurende de eerste oefening. Het onderscheid tussen dienstplichtigen van de zeemacht enerzijds en van de land- en luchtmacht anderzijds is ondanks een formeel gelijke aanspraak gehandhaafd vanwege het wezenlijke verschil in vakantieverlof-systematiek. Het in elkaar schuiven van beide paragrafen zou derhalve tot onduidelijkheid leiden.

Uit beide onderdelen blijkt dat de aanspraak geldt voor de duur van de eerste oefening, ongeacht de daadwerkelijke duur daarvan. Omdat het voorkomt dat dienstplichtigen na afloop van de eerste oefening nog enige tijd nadienen bijvoorbeeld in afwachting van een aanstelling als militair (in afwachting van de aanvang van de opleiding) zouden die dienstplichtigen door de strikte bepaling in artikel 37, eerste lid van het Reglement rechtstoestand dienstplichtigen (RRDpl; onderdeel C) geen vakantieverlof-aanspraken hebben. Met het oog daarop is voor die groep in artikel 37, tweede lid een voorziening getroffen in die zin dat op hen de relevante bepalingen van het Algemeen militair ambtenarenreglement (AMAR) van toepassing zijn (inclusief de bepalingen over de evenredige vermindering in geval van aanspraken over een deel van een kalenderjaar). Een overeenkomstige bepaling voor dienstplichtigen der zeemacht is niet

nodig omdat op hen op grond van artikel 36, eerste lid RRDpl (onderdeel A) de bepalingen van het AMAR reeds van toepassing zijn.

Artikel V, onderdeel D

Het huidige artikel 38 komt te vervallen omdat de aanspraak thans wordt verbonden aan de duur van de eerste oefening waardoor de bepaling in dit artikel (aanspraak op vakantieverlof over een deel van een tijdvak van twaalf maanden) overbodig is.

Artikel V, onderdeel E

In navolging van een soortgelijke wijziging in artikel 77, tweede lid van het AMAR bij het koninklijk besluit van 9 oktober 1991 (Stb. 661) wordt artikel 41, tweede lid RRDpl gewijzigd in die zin dat de zinsnede «voorafgaand aan of» wordt tussengevoegd. Wijziging van het RRDpl is in 1991 abusievelijk nagelaten.

Artikel V, onderdeel B en F

Het nieuwe tweede lid van artikel 43 (onderdeel F) behelst de uitwerking van de afspraak over vakantieverlof niet-op-aanvraag voor dienstplichtigen van de landmacht en de luchtmacht. Op grond van bedrijfsvoeringsoverwegingen is, zoals reeds aangegeven, het verschil in systematiek ter zake bij de marine enerzijds en de land- en luchtmacht anderzijds in zekere zin gehandhaafd. De uitwerking van de afspraak in het geval van de marine is derhalve terug te vinden in artikel 36 (onderdeel A). Daar waar voor dienstplichtigen van de marine in voorkomend geval niet de marine-verlofsystematiek wordt gehanteerd is nu bepaald dat het bij de land- en luchtmacht gehanteerde systeem van vakantieverlof niet-op-aanvraag dient te worden gevolgd (onderdeel B).

In het voorgestelde tweede lid van artikel 43 is de basisregel opgenomen dat van de vakantieverlofaanspraak van 19 werkdagen ten hoogste 15 dagen als vakantieverlof niet-op-aanvraag worden aangewezen. Dit geldt voor alle dienstplichtigen en betekent dat alle dienstplichtigen altijd minimaal 4 werkdagen ter vrije beschikking hebben. Omdat het kan voorkomen dat een dienstplichtige van land- of luchtmacht meerdere malen tijdens zijn verblijf in werkelijke dienst wordt geconfronteerd met een collectief verleend vakantieverlof niet-op-aanvraag en alsdan de kans bestaat dat hij niet meer de beschikking heeft over voldoende dagen is in het voorgestelde nieuwe derde lid bepaald dat het vakantieverlof alsdan toch wordt verleend maar zonder dat dit negatieve gevolgen heeft voor zijn aanspraak op vier vakantieverlofdagen ter vrije beschikking. Een overeenkomstig systeem voor dienstplichtigen van de zeemacht, waar dit vaker zal voorkomen dan bij land- en luchtmacht, is opgenomen in artikel 36, tweede lid (onderdeel A).

Artikel V, onderdeel G

Van het huidige artikel 44 RRDpl wordt alleen het tweede lid gehandhaafd. Het huidige eerste lid komt te vervallen omdat het daar gestelde zich niet meer zal voordoen in verband met de aanspraak op vakantieverlof gerelateerd aan het verblijf in werkelijke dienst voor eerste oefening.

Artikel VI

De in het kader van het arbeidsvoorwaardenoverleg overeengekomen wijziging van de verlofsystematiek is gekoppeld aan de verkorting van de duur eerste oefening. De verkorting van de duur van de eerste oefening

geldt echter niet voor alle dienstplichtigen. Voor het goed functioneren van de organisatie kritische functies, vervuld door dienstplichtigen, konden worden uitgezonderd van het zogenaamde generaal pardon, inhoudende de verkorting van de duur van de eerste oefening voor dienstplichtigen die vóór 1 januari 1994 in werkelijke dienst zijn gekomen. Het betreft i.c. maximaal 20% van het dienstplichtigenbestand. Omdat voor die groep dienstplichtigen de duur van de eerste oefening blijft gehandhaafd op het oude niveau (12, 14 of 15 maanden), zou een aanspraak op 19 werkdagen vakantieverlof onrechtvaardig zijn. Deze groep valt dan ook niet onder de afspraak neergelegd in het akkoord en daarom worden in artikel VI voor die groep de huidige bepalingen van het RRDpl gehandhaafd. Voor dienstplichtigen van de land- en luchtmacht die in werkelijke dienst zijn gekomen voor 1 januari 1994 en voor wie de duur van de eerste oefening weliswaar is verkort maar toch nog 11 maanden of langer is betekent de invoering van de maatregel ook een achteruitgang in aanspraken. Deze groep heeft het vooruitzicht gehad op meer dagen verlof dan in de nieuwe systematiek. Omdat in de planning van het verlof voor deze groep, die in feite wel behoort te vallen onder de afspraak van het akkoord, niet afdoende rekening kon worden gehouden met een eventuele verkorting van de eerste oefening is ook voor deze categorie voorzien in handhaving van de artikelen van het RRDpl zoals dat gold voor inwerkingtreding van dit besluit. Dit betekent dat wel een evenredige vermindering in verlofaanspraken zal plaatsvinden voor de verkorting van bijv. 14 naar 11 maanden maar dat niet nog eens gekort zal worden op de verlofaanspraken tot 19 dagen. Voor dienstplichtigen die een eerste oefening van 11 maanden of langer hebben die na 1 januari 1994 zijn opgekomen heeft bovengenoemde onzekerheid omtrent de duur eerste oefening zich niet voorgedaan. Voor deze categorie is derhalve geen overgangsrecht tot stand gebracht.

Artikel VII

In dit artikel wordt aan de uitbreiding van de tegemoetkoming in reiskosten indien dagelijks reizen niet mogelijk is terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 1994. Deze datum is in het eerdergenoemde arbeidsvoorwaardenakkoord vastgelegd.

Aan de inwerkingtreding van de basisbepaling voor de ontberings-toelage in de Regeling inkomsten militairen land- en luchtmacht 1969 is terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 1994 aangezien per die datum de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening voor militairen van de Koninklijke landmacht en de Koninklijke luchtmacht door intrekking van de desbetreffende ministeriële uitvoeringsregeling met ingang van 1 januari 1994 de facto vervalt en een voorziening ter verzachting van hierdoor optredende inkomenseffecten per gelijke datum gewenst is. Het, materieel, niet gelijktijdig afschaffen van de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening voor alle krijgsmachtdelen is terug te voeren niet alleen op een verschil in niveau van regelgeving ter zake (voor de Koninklijke marine geheel en voor de Koninklijke landmacht en de Koninklijke luchtmacht alleen de basisbepaling geregeld bij algemene maatregel van bestuur en voor het overige bij ministeriële regeling) maar ook op de afspraken met betrekking tot de financiering van het in de inleiding genoemde arbeidsvoorwaardenakkoord.

Voor de dienstplichtigen van de land- en luchtmacht die in werkelijke dienst zijn voor de eerste oefening, waarvan de duur daadwerkelijk is verkort tot 9 maanden, ongeacht het feit of zij op het moment van verkorting reeds in werkelijke dienst waren of na dat moment in werkelijke dienst komen, betekent de maatregel een vooruitgang ten opzichte van de huidige vigerende voorschriften. Op basis van die voorschriften zou hun aanspraak namelijk evenredig worden verminderd tot 18 werkdagen.

Gelet hierop is de 19 dagen-maatregel, vooruitlopend op koninklijke goedkeuring van dit besluit, toegepast op deze groep dienstplichtigen. De formele basis met terugwerkende kracht hiervoor is neergelegd in deze inwerkingtredingsbepaling bij het tweede gedachtenstreepje.

De intrekking van de basisbepalingen voor de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens gescheiden gezinsleven dient zo spoedig mogelijk na 1 januari 1994 in werking te treden. Aangezien deze maatregel een negatief karakter heeft, kan geen terugwerkende kracht worden verleend. Dit geldt ook voor de intrekking van de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening in de Bezoldigingsregeling militairen zeemacht 1947 en van de basisbepaling voor de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening in de Regeling inkomsten militairen land- en luchtmacht 1969.

De inwerkingtredingsdatum van het wijzigen van de basisbepaling voor de ontberingstoelage in de Bezoldigingsregeling militairen zeemacht 1947 dient samen te vallen met het vervallen van de tegemoetkoming in de verblijfkosten wegens het deelnemen aan een militaire oefening voor militairen van de Koninklijke marine.

De Minister van Defensie,
A. L. Ter Beek